

[Sundbo.]

Efterkommerne af disse store Politikere nu vil være med til at trykke arbejdsløse og syge ned paa Almuestadiet. Man skulde ikke have ventet dette. Jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at naar man saar Hvirvelvind, høster man undertiden Storm.

Det er jo ikke nogen Hemmelighed, at den egentlige Ophavsmand til dette Lovforslag er den ærede Formand for det konservative Folkeparti, som i Fjor i Landstinget stillede Forslag om, at al Skatteeftergivelse skulde falde bort. Motiveringen for dette Forslag var, at Formanden for de Konservative mente, at der skete for mange Skatteeftergivelser i København. Og han havde navnlig fundet ud af, at der ved Valget i 1925 var for mange socialdemokratiske Vælgere i København og for faa konservative; da han saa, at der kun blev valgt 21 Konservative til Københavns Borgerrepræsentation, var han klar over, at der maatte være noget galt paa Færde. Det havde han Ret i, der var noget galt paa Færde. Der var det i Vejen, at Københavnerne ikke længere vilde stemme konservativt, det skammede de sig ved, de foretrak at stemme socialdemokratisk. Og det er jo meget menneskeligt, at den konservative General ikke just vilde søge Fejlen i sin egen Armé. Det vil store Generaler i Regelen ikke, de foretrækker at søge med eet Slag at ruinere Fjendens Armé. Saaledes tænkte baade Jacob von Thyboe og Napoleon Bonaparte, og et Sted imellem disse to maa vel de politiske Partiførere findes som Generaler betragtet.

Den ærede Formand for det konservative Folkeparti paastod, at Rodemestrene i København eftergav Skatten, og at „30 000 Personer havde stemt, som i og for sig ikke havde haft Lov til at stemme.“ Dette var jo ganske forkert. Den ærede Formand for det konservative Parti maatte tage alt dette tilbage igen. Det, han havde talt om, var slet ikke sket. Og navnlig var der under Valget i 1925 aldeles ikke Tale om noget saadant, thi det var fastslaaet nøjagtigt i Loven, hvorledes Skatteeftergivelsen skulde foregaa; og den var foregaaet, saaledes som Loven krævede.

I København eftergives Skatten af Skatteraadet, hvori alle Partier er repræsenterede, og der kan derfor ikke være foregaaet noget som helst galt dér. Det konservative Medlem af Borgerrepræsentationen Frk. Teisen er Medlem af Skatteraadet, og der er ikke hverken i Skatteraadet eller i Borgerrepræsentationen fremkommet Klage over, at der er sket for mange eller for store Eftergivelser. Det er altsaa en ganske uholdbar Paastand, at der her i København skulde være noget, som taler imod, at man eftergav Skatten i samme Maalestok som hidtil.

I Skatteaaret 1926—27 er der her i København givet Skatnedsættelse i Henhold til Valglovens § 7 til 11 516 Skatteydere. Den eftergivne Skat udgør 545 410 Kr. De paagældende Skatteydere har alle maattet forpligte sig til at betale Resten af deres Skat, ellers kunde de overhovedet ikke faa nogen Eftergivelse. Og de har betalt den ikke eftergivne Del af Skatten. Lempelse i Skatten gives overhovedet kun paa Betingelse af, at den øvrige Skat er betalt. Der findes endnu en Rest af Sager for 1926—27. I alt vil ca. 12 000 københavnske Skatteydere faa Skattelempelse for det nævnte Aar, og Nedsættelsen vil andrage ca. 600 000 Kr. eller ca. 1 pCt. af den samlede paalignede Skat, der nemlig beløb sig til ca. 62 Mill. Kr.

Disse Opgivelser viser jo ingen Tendens i Retning af at skabe Vælgere ved Kunst, som baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Regeringspartiet talte om. Den Storm, der blev rejst i Landstinget i Fjor, var en Storm i et Glas Vand, som ikke havde noget som helst paa sig.

Ved det Forslag, der foreligger her, har Ministeriet fuldstændig forsømt at skaffe Oplysninger. Der foreligger ikke noget om, at Kommunerne har ønsket dette Lovforslag; hvis der skulde være nogen Mening i det, maatte Ministeren dog have indhentet saavel Landkommunernes som Københavns Borgerrepræsentations og Byraadens Mening om den Ting; men det har Ministeren ikke gjort. Jeg kunde godt tænke mig, at det var, fordi Ministeren vidste, at der ikke forelaa nogen Klage, og at der ikke var nogen Grund til Klage. Der er altsaa ingen an-